

РЕШЕНИЕ

№ 9540

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5874** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "ЧЕЗ Разпределение България" АД (с настоящо наименование "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД) със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], Б. бизнес център, ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22220620002602-091-001/21.10.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП ГДО-гр.С., потвърден с Решение № 713/05.05.2021 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, с който акт на дружеството-жалбоподател са установени задължения за внасяне в общ размер 2 363 172,81 лв. в т.ч. данък върху социалните разходи по Закона за корпоративното подоходно облагане, предоставяни в натура за 2014 г. и 2015 г. - в размер на 578 831,53 лв. и лихви от 303 547,24 лв.; вноски за Държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители по Кодекса за социално осигуряване за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 475 277,07 лв. и лихви от 283 641,74 лв.; вноски за Здравно осигуряване /ЗО/ за осигурители по реда на Закона за здравното осигуряване за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 254 649,85 лв. и лихви от 151 844,15 лв.; вноски за Универсален пенсионен фонд /УПФ/ за осигурители за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 128 340,98 лв. и лихви от 76 310,07 лв.; вноски за Професионален пенсионен фонд /ППФ/ за периодите от м.януари 2014 г. до

м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 69 369,24 лв. и лихви от 41 360,94 лв.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт с искане за отмяна като съставен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Релевира доводи за незаконосъобразност на установените задължения, свързани с предоставянето на безплатна храна, като счита че спрямо него са налице условията, предвидени в чл.209, ал.1, т.2 от ЗКПО, като излага подробни съображения. Претендира отмяната на обжалвания РА. В с.з. жалбоподателят чрез адв.З. поддържа жалбата, моли Съда да отмени РА по изложените в жалбата съображения и в представената писмена защита. Претендира разноски по представен списък (л.930).

Ответникът - Директорът на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юк.М. оспорва жалбата, излага становище за неоснователност и недоказаност на същата, с оглед на което моли Съда да я остави без уважение да присъди в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 ДОПК. Решението на Директора на Д"ОДОП"-гр.С. е връчено на 10.05.2021 г., а жалбата е депозирана с вх.№ 53-04-375/21.05.2021 г. Жалбата е подадена от лице с правен интерес, чрез надлежно упълномощен представител, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-29002919008217-020-001/13.12.2019 г., издадена от Р. Г. С., Началник сектор "Ревизии и проверки" към отдел "Контрол" в ТД на НАП ГДО, е възложена ревизия на жалбоподателя за следните видове задължения: за вноски за ДОО за осигурители по КСО, вноски за ЗО за осигурители по ЗЗО, вноски за УПФ за осигурители и вноски за ППФ за 2014 г. и 2015 г. Заповедта е връчена по електронен път на 16.12.2019 г. (л.552), като е определен тримесечен срок за извършване на ревизията. За ревизиращи органи са определени В. С. В., гл.инспектор по приходите и ръководител на ревизията, и С. М. Х., гл.инспектор по приходите. ЗВР е изменена със ЗИЗВР №Р-29002919008217-020-002/17.12.2019 г., с която в обхвата на видовете задължения е включен и данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура, за 2014 г. и 2015 г., а в състава на ревизиращия екип е включена Д. И. Н., гл.инспектор по приходите. Със ЗИЗВР № Р-29002919008217-020-003/11.03.2020 г. е определен срок за завършване на ревизията до 15.05.2020 г., а със ЗИЗВР Р-29002919008217-020-004/28.04.2020 г. е определен срок за приключване на ревизията до 05.10.2020 г. Със Заповед № Р-29002919008217-ЗИД-001/28.04.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП (л.555) срокът за извършване на ревизията е удължен до 15.10.2020 г.

Органът по възлагането е оправомощен със Заповед № ГДО-132/13.07.2018 г. на Директора на ТД на НАП ГДО (л.39).

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-29002919008217-092-01 е изготвен на 15.10.2020 г. и е връчен на ревизираното лице по електронен път. Срещу

издадения РД не е подадено възражение.

Ревизионният акт с № Р-29002919008217-091-001 е издаден на 17.11.2020 г. и е връчен на задълженото лице по електронен път. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях.

С оспорвания РА на дружеството са установени задължения за в общ размер 2 363 172,81 лв., в т.ч. вноски за ДОО за осигурители по КСО за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 475 277,07 лв. и лихви от 283 641,74 лв.; вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване в УПФ за осигурители за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 128 340,98 лв. и лихви от 76 310,07 лв.; вноски за ЗО за осигурители по реда на ЗЗО за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 254 649,85 лв. и лихви от 151 844,15 лв.; вноски за ДЗПО в ППФ за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 69 369,24 лв. и лихви от 41 360,94 лв.; данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура за 2014 г. и 2015 г. - в размер на 578 831,53 лв. и лихви от 303 547,24 лв.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизионния период е разпределение на електрическа енергия по електроразпределителната мрежа, осъществяването на която се извършва при условията на Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР, понастоящем Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

В хода на ревизионното производство е установено, че дружеството-жалбоподател е предоставяло на служителите си социални придобивки, регламентирани в раздел IX на сключения Колективен трудов договор /К./, като в чл.47 е определен механизмът за формиране и изразходване на средствата за СБКО. В изпълнение на решения на Общото събрание на работниците и служителите на дружеството, съгласно протоколи съответно от 05.02.2014 г. и 10.02.2015 г., са издадени Заповед № НР-56/07.02.2014 г. и № НР-143/10.02.2015 г. на Изпълнителния директор за разходване на средствата от фонд СБКО, За ревизираните периоди дружеството се задължава да предоставя по 5 лв. на отработен ден на всички работници и служители, като 60 лв. от тях са под формата на ваучери за храна по смисъла на чл.209 ЗКПО. Средносписъчният брой на заетите лица за ревизионния период варира от 2 550 и 2 615.

Ревизираното лице е представена информация за датите на предоставяне на ваучерите за всяка от годините, описана в РД. Предоставило е справки за стойността на извършените разходи, за които е ползвало облекчение по месеци, като за 2014 г. социалните разходи в натура са в общ размер 3 089 610,80 лв., а за 2015 г. - в общ размер 2 698 704,49 лв. Ревизията е установила, че поради допуснати технически грешки в ГДД по чл.92 ЗКПО за 2014 г. са деклариран социални разходи, предоставени в натура, в размер на 2 117 567,39 лв., вместо 3 089 610,80 лв., а в ГДД за 2015 г. са деклариран социални разходи, предоставени в натура, в размер на 2 689 252,05 лв., вместо 2 698 704,49 лв. Стойността на предоставените ваучери за 2014 г. е 1 787 370,00 лв., а за 2015 г. - 1 503 505 лв. Сумите са осчетоводени в сметка 60590000 Разходи - социални осигуровки, надбавки, ваучери. За извършените разходи за ваучери за храна на стойност до 60 лв. месечно ревизираното лице не е удържало и внасяло данък върху социалните разходи на основание чл.209, ал.1 ЗКПО.

Социалните разходи, предоставени в натура по реда на чл.204, т.2 ЗКПО, за 2014 г. са разпределени така: по чл.204, т.2, б., а“ - доброволно осигуряване и/или застраховане -

1 302 240.80 лв.; по чл. 204, т. 2, б. „б“ - ваучери за храна - 1 787 370 лв. За 2015 г.: по чл.204, т.2, б.,„а“ - доброволно осигуряване и/или застраховане - 1 195 199,49 лв.; по чл.204, т.2, б.,„б“ - ваучери за храна - 1 503 505 лв.

След анализ на представените доказателства органите по приходите са отбелязали, че за да бъдат третирани извършените за сметка на работодателя разходи в полза на наетите лица като социални разходи, предоставени в натура /каквито са ваучерите за храна/, следва кумулативно да са изпълнени условията по § 1, т.34 от ДР на ЗКПО. Посочили са, че при изпълнение на условията по чл.209, ал.1 ЗКПО, с разпоредбата на чл.2, ал.3 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски е предвидено изключение осигурителни вноски да не се изчисляват и внасят върху средствата, предоставени под формата на ваучери за храна на работници и служители, включително на лицата, работещи по договори за управление. Изтъкнали са, че за да може задълженото лице да бъде освободено от облагане на социалните разходи за ваучери за храна с данъци и осигурителни вноски, то трябва да няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите, според чл.209, ал.1, т.2 ЗКПО. Органите по приходите са отбелязали, че наличието на невнесени в срок публични вземания би представлявало щета за бюджета. Дори на по-късен етап публичното вземане да бъде погасено, самият факт, че е съществувало към момента на ползване на разпоредбите за недължимост на осигурителните вноски сочи некоректност на задълженото лице към фиска, не е изпълнено задължително условие за ползване на всяко облекчение.

Ревизията е установила, че през ревизираните периоди дружеството е имало подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, описани в РД на с.7-17 за 2014 г. и на с.31-42 за 2015 г. В таблична форма е описана информацията относно № и дата на НП, дата на връчване, санкция /размер/, дата на влизане в сила на НП, дата на плащане на санкцията. Публичните задължения произтичат основно от санкции по влезли в сила НП, издадени от [община], [община], ГД „Метрологичен надзор“, Столична община, дирекция „Общински приходи“, Общинска администрация - Б., КЕВР, ДАМТН, както и от дължими държавни такси и разноски по съдебни дела, електронни фишове от ОД на МВР, ГД „Охранителна полиция“-В., ГД „Охранителна полиция“-П.. В таблична форма са описани към всяка дата на предоставяне на ваучери за 2014 г. и 2015 г. какви подлежащи на принудително изпълнение публични задължения е имало дружеството. Таблиците съдържат данни за взискател, вид и № на документа, размер на задължението, дата на влизане в сила на НП, окончателно погасяване на задължението, общ размер на задължението към всяка от датите на предоставяне на ваучерите.

Ревизията е формирала извод, че към всяка дата на предоставяне на ваучерите за храна дружеството е имало голям брой публични задължения към външни за НАП взискатели, които притежават качеството на подлежащи на принудително изпълнение и са платени едва след присъединяването им към образувани от НАП изпълнителни дела.

Отбелязано е, че за 2014 г. задълженото лице е декларирало социални разходи, предоставени в натура по чл.204, ал.1, т.2 ЗКПО, в размер на 3 089 610,80 лв., а за 2015 г. - 2 698 704,49 лв., за които е ползвано облекчение и не са обложени с данък. Ревизията е приела, че основно изискване за ползване на данъчно облекчение или отстъпка е задълженото лице да няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на начисляване на социалните разходи,

предоставени в натура, което в случая не е изпълнено. Органите по приходите са отбелязали, че ако е нарушено изискването за липсата на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на извършване на разходите, т.е. когато има подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към този момент, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец според чл.213, ал.3 и чл.214, ал.2 ЗКПО. Данъкът върху разходите се внася до 31.03. на следващата година.

За 2014 г. върху данъчна основа 3 089 610,80 лв. е начислен данък върху социалните разходи в размер на 308 961,08 лв., като за забава са начислени лихви от 176 690,61 лв. За 2015 г. върху данъчна основа 2 698 704,49 лв. е начислен данък върху социалните разходи в размер на 269 870,45 лв., като за забава са начислени лихви от 126 856,63 лв. Предвид констатациите за наличие на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към датите на предоставяне на ваучерите за храна ревизията е приела, че поради неизпълнение на изискванията на чл.209, ал.1 и ал.2 ЗКПО дружеството не е имало право на облекчен режим, предвиден с чл.2, ал.3 от Наредбата за елементите на възнагражденията и за доходите, върху които се нравят осигурителни вноски, а именно - да не се изчисляват и внасят осигурителни вноски върху средствата, предоставяни под формата на ваучери за храна на работници и служители, включително за лицата, работещи по договор за управление и контрол.

На основание чл.6, ал.11 КСО са начислени осигурителни вноски за фонд „Пенсии“ върху стойността на предоставените ваучери, като доходът на всяко осигурено лице е ограничен до максималния месечен осигурителен доход съгласно Закона за бюджета на ДОО за съответната година. Допълнително установеният размер на осигурителните вноски за ДОО е 475 277,07 лв., в т.ч. за 2014 г. - 263 006,91 лв. и за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г. - 212 270,16 лв. Върху невнесените вноски на основание чл.113 КСО във вр.с чл.175, ал.14 ДОПК са начислени лихви в общ размер 283 641,74 лв.

Ревизията е приела, че дружеството е ползвало облекчение в нарушение на изискването да няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. Поради това е начислила допълнителни задължения за осигурителни вноски за:

ЗО в размер на 254 649,85 лв., в т.ч. за 2014 г. - 138 669,09 лв., и за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г. - 115 980,76 лв. Върху невнесените вноски са начислени лихви в общ размер 151 844,15 лв.

ДЗПО в УПФ общо в размер 128 340,98 лв., в т.ч. за 2014 г. - 68 557,06 лв., и за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г. - 59 783,92 лв. Върху невнесените вноски са начислени лихви в общ размер 76 310,07 лв.

ДЗПО в ППФ в размер на 69 369,24 лв., в т.ч. за 2014 г. - 38 053,93 лв., и за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г. - 31 315,31 лв. Върху невнесените вноски са начислени лихви в общ размер 41 360,94 лв.

Ревизията е приела, че въпреки доказаното в хода на ревизионното производство уведомяване от съответния компетентен орган, дружеството се е поставило в положение да търпи неблагоприятните последици от несвоевременното погасяване на задълженията си, като безспорно е установено нарушение по чл.209, ал.1, т.2 ЗКПО. Органите по приходите са отбелязали, че добросъвестното поведение на търговеца и воденето на вярно и честно счетоводство предполагат знание за точния размер на публичните задълженията и своевременното им плащане. В заключение са посочили, че лицата, водещи счетоводство, би следвало да разполагат с необходимата отчетност

за дължимите публични вземания, като се разчитат своевременно с публичните взискатели.

РА е обжалван по административен ред и с Решение № 713/05.05.2021 г. е потвърден. В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице Д. П., която даде основно заключение по следните задачи:

1. На кои дати "ЧЕЗ Разпределение България" АД е извършило начислението на социалните разходи, предоставени в натура за 2014 г. и 2015 г.
2. Налични ли са били към датите по т.1 в Данъчно-осигурителната сметка на дружеството подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. В случай, че такива задължения са налични, да се посочи:
  - 2.1. точният размер и конкретното основание на всяко отделно публично задължение;
  - 2.2. датата, на която всяко задължение е включено в данъчно-осигурителната сметка на "ЧЕЗ Разпределение България" АД или е отразено като предявено за принудително изпълнение в НАП.
  - 2.3. датата, на която дружеството е погасило съответното задължение.
3. Налични ли са били към датите, на които "ЧЕЗ Разпределение България" АД е предоставило ваучери за храна (по чл.204, т.2, б.,б" ЗКПО) за 2014 г. и 2015 г., съответно е извършило разходите за доброволно осигуряване и/или застраховане (по чл.204, т.2, б.,а" ЗКПО) за 2014 г. и 2015 г., в данъчно-осигурителната сметка на дружеството подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. В случай, че такива задължения са налични, да се посочи:
  - 3.1. точния размер и конкретното основание на всяко отделно публично задължение;
  - 3.2. датата, на която всяко задължение е включено в данъчно-осигурителната сметка на "ЧЕЗ Разпределение България" АД;
  - 3.3. датата, на която дружеството е погасило съответното задължение.
4. Относно всяко от посочените в РА задължения да се посочи:
  - 4.1. датата, на която всяко от задълженията, посочени в РА е съобщено на "ЧЕЗ Разпределение България" АД; датата, на която дружеството е получило покана за плащане на конкретното задължение, както и датата, на която задължението е платено;
  - 4.2. датата, на която всяко от наказателните постановления, посочени в РА, е изпратено на публичния изпълнител от съответния наказващ орган;
  - 4.3. датата, на която всяко искане за събиране на присъдени разноски по всяко от посочените в РА съдебни дела са изпратени на публичния изпълнител от съответния съд.
5. Налични ли са след датите на възникване на публичните задължения, описани в РА, надвнесени и/или необвързани суми в данъчно-осигурителната сметка на "ЧЕЗ Разпределение България" АД. Ако такива суми са били налични, да се посочи какъв размер са сумите, кога са включени в данъчно-осигурителната сметка на дружеството тези надвнесени/необвързани суми и кога са погасени.

В хода на съдебното производство беше допусната **съдебно-счетоводна експертиза** с вещо лице Д. П., която даде допълнително заключение по следните задачи:

1. Да се извърши допълнителна проверка и да коригира отговора си по въпрос №1 относно начислени разходи за ваучери за храна на 30.12.2014 г.
2. Да се даде отговор на поставения въпрос относно наличието на публични задължения към датите на начисляване на разходите за ваучери за храна (по чл.204, т.2. б."б" ЗКПО за 2014 г. и 2015 г. и да се направи анализ при отговора по въпрос №2.
3. Да се посочи датата, на която всяко задължение е включено в данъчно-осигурителната сметка на "ЧЕЗ Разпределение България" АД.

В хода на съдебното производство беше допусната **съдебно-компютърно-техническа експертиза** с вещо лице Д. С., която даде заключение по следните задачи:

1. Електронните подписи, с които са подписани ЗВР и ЗИЗВР, РД и РА, представляват ли, към датата на подписване на всеки от посочените документи, квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.3, т.12 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (по-долу "Регламент 910/2014"). Да се даде отговор по отношение на всеки подпис, положен под всеки от посочените документи, като се посочи спазени ли са по отношение на съответния подпис всички предвидени в чл.3, т.12 от Регламент 910/2014 кумулативни условия, съответно изпълнени ли са условията по чл.26 от Регламент 910/2014 и по Приложение/ 11.-м1 Регламент 910/2014.

2. Свързани ли са електронните подписи, с които са подписани посочените във въпрос №1 актове, с органите по приходите, посочени като лица, подписали тези актове по уникален начин, позволяващ безспорното идентифициране на физическото лице титуляр на подписа?

3. Представяват ли представените по делото в изпълнение на разпореждане на съда 29.11.2021 г. от „Борика" АД удостоверения (приложени към отговора в електронен формат) „квалифицирано удостоверение за електронен подпис" по смисъла на чл.3, т.15 от Регламент 910/2014.

4. Лицата, подписали цитираните във въпрос №1 актове, посочени ли са като титуляри на електронен подпис" по смисъла на чл.3, т.9 от Регламент 910/2014 в сертификатите за електронните подписи, с които са подписани посочените документи.

5. Налице ли е квалифицирано валидиране от издателя на електронните подписи към датата на подписване на всеки от посочените във въпрос №1 документи.

Съдът кредитира и двете приети по делото експертни заключения като даващи отговор на поставените задачи, професионално, компетентно и безпристрастно изготвени. Същите са мотивирани, съответстват на събраните доказателства и следва да се приемат и за обосновани, предвид подробно изложената от вещите лица аргументация, послужила за формиране на експертните изводи. Експертите са изградили последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи. След съвкупна проверка и анализ на всички относими към спора факти са отговорили изчерпателно на всички поставени въпроси. По делото са приети като доказателства документите, послужили за изготвяне на заключението по ССЕ и СКТЕ, като тези документи не са оспорени от страните.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните **писмени доказателства**:

Представени от ответника:

Доказателства за датата, на която ЗВР № Р-22220620002602-020-001/13.12.2019 г. е връчена на "ЧЕЗ Разпределение България" АД (л.551); Заповед № Р-29002919008217-ЗИД-001/28.04.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП (л.554); справка от КЕВР за издадени НП на жалбоподателя (л.563); информация за наличие на квалифицирани електронни подписи на ревизиращите органи на компакт-диск (л.569).

Представени от жалбоподателя

Пояснение относно датите на предоставяне на ваучерите за храна на работниците и служителите му (л.591); допълнително представените на вещото лице документи за изготвяне на експертното заключение (л.603).

Представени "Борика" АД – информация за издадени квалифицирани електронните подписи на органите по приходите Р. Г. С., В. С. В., Д. И. Н. и С. М. Х. (л.560).

Представени от ТД на НАП-ГДО – Удостоверения за липса на публични задължения, издадени на жалбоподателя (л.574); справка от КЕВР в табличен вид за издадени НП на жалбоподателя (л.580); справка от [община] за издадени НП на жалбоподателя (л.585).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на

процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл.119, ал.2 ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от РД, който на практика представлява неразделна част от издадения РА. Оспореният акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Мотивите изцяло са основани на преценката на събраните в хода на ревизията писмени доказателства за установени положителни факти. Видно от мотивите на издадените РА и РД, е изпълнено изискването по чл.115, ал.2 ДОПК ревизиращите органи да установят всички факти от значение за резултатите от ревизията и непосредствено да се запознаят с всички доказателства. В хода на ревизионното производство са събрани доказателства по предвидените в ДОПК способи. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Във връзка с компетентността на ревизиращите органи по делото е представена Заповед № ГДО-132/13.07.2018 г. на Директора на ТД на НАП ГДО (л.39). От същата се установява, че Р. Г. С., Началник сектор "Ревизии и проверки" към отдел "Контрол" в ТД на НАП ГДО към датите на издаване на ЗВР, ЗИЗВР, РД, РА е била оправомощена да възлага ревизии.

От приложените по делото доказателства е видно, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, са връчени на ревизираното лице по електронен път, за което са представени доказателства за връчване. Съдът намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита, и които нарушения да опорочават издадения РА до степен нищожност.

Съгласно чл.3 от Закона за електронния документ и електронни удостоверителни услуги, Електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28.08.2014 г./ Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ съдържащ електронно изявление. В редакцията, действаща към момента на издаване на ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА, електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено/. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ /Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г./, Електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са създадени като електронни документи по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, те са връчени на

ревизираното лице по реда на чл.30, ал.1 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред със съответната разписка. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис, съгласно ал.3 и ал.4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, следователно е необходимо да е спазено изискването на чл.16, ал.1, т.1 ЗЕДЕУУ, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл.24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Автентичността на всеки един документ/частен свидетелстващ и официален свидетелстващ или диспозитивен/ може да бъде оспорена по реда на чл.193 ГПК и в този случай Съдът е длъжен да провери дали този документ действително материализира изявление, направено от лицето /органа/, сочен като негов автор или не.

По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в чл.13, ал.4 ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис. От друга страна, Съдът съобрази и това, че всички доставчици на удостоверителни услуги на територията на Република България в изпълнение на изискването на чл.28 ЗЕДЕУУ се поддържат публични регистри на издадените удостоверения за електронни подписи, публикувани на техните интернет-страници. Проверките в тях се осъществяват по име на автор на подписа, следователно не се изискват специални знания и умения, както и да се разполага с конкретния подписан електронно документ. Във всеки един от тези регистри, видът на подписа е указан с търговско наименование, но при преглед на предлаганите от същия доставчик удостоверителни услуги /публичнодостъпна информация/ се установява дали съответното търговско наименование е за квалифициран електронен подпис. Посочената информация се съдържа и в обявените политики за предоставяне на удостоверителни услуги от съответните доставчици, както и в Наръчник на потребителя, където е указан и конкретният цифров идентификатор за съответния доставчик, който се съдържа в удостоверието за квалифициран електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи, са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията, ръководителя на ревизията и ревизиращите инспектори по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на съответните актове. В същия смисъл е и даденото заключение на СКТЕ, която Съдът кредитира по изложените по-горе мотиви. Не са налице основания за прогласяване на обжалвания административен акт за нищожен.

По приложението на материалния закон.

I. Относно начисления данък върху социалните разходи

Страните не спорят, че през ревизираните периоди дружеството-жалбоподател е предоставяло на служителите си ваучери за храна, отчетени като разходи за социални придобивки по чл.204, т.2, б.,б“ ЗКПО и чл.293 КТ. В случая са изпълнени условията на ЗКПО извършените от ревизираното лице разходи за ваучери за храна в полза на наетите лица да бъдат третираны като социални разходи, предоставени в натура по реда на закона. Не се спори и по обстоятелството, че дружеството не е удържало, респ. не е внасяло данък върху социалните

разходи и задължителни осигурителни вноски върху стойността на ваучерите. Спорът между страните е относно осъществяването на фактическия състав на чл.209, ал.1, т.2 ЗКПО, доколкото приходните органи твърдят наличие на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите за храна, а ревизираното дружество е на противната позиция. Важността на разискваното обстоятелство произтича от това, че според чл.2, ал.3 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски (ред. ДВ, бр.2 от 2010 г., в сила от 1.01.2010 г.), осигурителни вноски не се изчисляват и внасят върху средствата, предоставени под формата на ваучери за храна на работници и служители, включително на лицата, работещи по договори за управление, при условията на чл.209, ал.1 ЗКПО.

Разпоредбата на чл.209, ал.1 ЗКПО предвижда освобождаване от облагане на социалните разходи за ваучери за храна при наличието на кумулативно изпълнените условия, едно от които е задълженото лице да няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите.

За да се разреши спорният въпрос, трябва да се установи от кой момент наложените имуществени санкции по влезли в сила наказателни постановления подлежат на изпълнение.

За да е налице подлежащо на принудително изпълнение публично задължение, е достатъчно да е налице изпълнително основание, предвидено в чл.209, ал.2 ДОПК, установяващо задължението по основание и размер, което не е внесено в срок. Това произтича от същността на изпълнителния процес – сурогат на липсващото доброволно изпълнение. Той е "предназначен да даде защита и да наложи санкция по повод липсата на доброволно изпълнение, като достави дължимото на правоимащия чрез принуда, упражнена спрямо длъжника по предписания в закона ред" (§ 3 I 2 и § 146 I от "Българско гражданско процесуално право", проф. д-р Ж. С., издателство "С.", 2000 г.). От същността на изпълнителния процес се извеждат в теорията и предпоставките за възникването и съществуването на правото на принудително изпълнение, а именно: 1. "Притезание, което се нуждае от принудително изпълнение, защото не е доброволно удовлетворено (изпълняемо право) и 2. Предвиден от закона документ, който доказва съществуването на неудовлетвореното притезание (изпълнително основание)" - § 148 I 3 от цит. "Българско гражданско процесуално право".

Именно в този смисъл следва да се тълкува и понятието "подлежащи на принудително изпълнение публични задължения" по смисъла на чл.209, ал.1, т.2 ЗКПО.

Съдът не споделя тезата на жалбоподателя, че задълженията за санкции по наказателни постановления не се включват в обхвата на понятието подлежащи на принудително изпълнение публични задължения по смисъла на чл.209, ал.1, т.2 ЗКПО. Публични са държавните и общинските вземания, посочени в чл.162, ал.2 ДОПК, сред които и тези по влезли в сила наказателни постановления и по влезли в сила решения и определения на съдилищата. Нормата на чл.209, ал.1, т.2 ЗКПО е ясна и за приложението ѝ не е необходимо тълкуване. Доколкото обаче основен способ за изпълнение е доброволният такъв, според чл.178 и сл. ДОПК, Глава двадесет и първа "Изпълнение", Съдът е съгласен с подателя на жалбата, че за да подлежи на принудително изпълнение едно притезание, вкл. и публичните вземания, във всички случаи следва да е изтекъл срокът за доброволното им изпълнение, което е проекция на същността на изпълнителния процес в битието му на "сурогат" на липсващото доброволно изпълнение, поради което именно това е една от предпоставките за възникване на самото право на принудително изпълнение.

По силата на чл.165 ДОПК събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането - чл.209, ал.1 ДОПК. Според чл.178, ал.1 ДОПК публичните задължения се изпълняват доброволно чрез плащане в брой или безкасово по съответната

сметка. Наказателните постановления се изпращат от съответния административнонаказващ орган на публичния изпълнител в 7-дневен срок от изтичането на срока за доброволно плащане - чл.178, ал.3 ДОПК. Съгласно чл.220, ал.1 ДОПК когато публичното вземане не бъде платено в срок, изпълнителното основание се изпраща на публичния изпълнител в компетентната териториална дирекция за образуване на изпълнително производство. Следователно, за да е налице подлежащо на принудително изпълнение публично задължение, е достатъчно да бъде установено наличието на изпълнително основание, установяващо задължението по основание и размер, което не е доброволно платено в срок.

Въз основа на приетите по делото доказателства и съгласно констатациите на ССЕ, приета без оспорване от страните, се установи по несъмнен начин, че към датите на извършване на социалните разходи чрез предоставяне на ваучери за храна, дружеството-жалбоподателя не е имало подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. Ревизията не е установила по категоричен начин, че към датата на извършване на социалните разходи са били налице такива задължения. Установено е само, че дружеството има публични задължения, но не е доказано, че същите са подлежали на принудително изпълнение към релевантния момент според чл.209, ал.1 ЗКПО.

Вещото лице по ССЕ даде заключение, че датата, на която всяко от НП, посочени в РА, е изпратено на публичния изпълнител от съответния наказващ орган, е датата, на която съответното задължение е станало известно на НАП и съответно е включено в изпълнително дело. Външните вискатели изпращат писма до НАП за задълженията по влезли в сила НП, а съдилищата изпращат изпълнителен лист за разноските по дела. Макар да е съгласен с тезата на ответника, че вземанията на външните вискатели не се отразяват в данъчно-осигурителната сметка на задължените лица, а в сметката на НАП за принудително събиране на публични задължения (такива по чл.162, ал.2, т.5 и т.6 ДОПК), Съдът намира, че това не променя възприетия извод за липса на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към процесните дати. Както от установеното в хода на ревизията, така и от констатациите на ССЕ е видно, че всички публични задължения на жалбоподателя, които са били дължими през процесните години, са погасявани в рамките на няколко дни от отразяването им в данъчно-осигурителната му сметка, в срока за доброволно плащане по чл.221, ал.1 ДОПК. Органите по приходите не са събрали достатъчно доказателства, които да сочат, че задълженото лице е имало публични задължения, които не са били платени в рамките на предоставения срок за доброволно изпълнение. Напротив, установено е още в хода на ревизията, че част от посочените в РД публични вземания са погасени в предоставения от публичния изпълнител срок за доброволно плащане в рамките на ревизираната година, а останалите публични вземания са предоставени за събиране на публичен изпълнител по-късно и са платени от жалбоподателя. Не беше доказана тезата на ревизията, че "ЧЕЗ Разпределение България" АД е било уведомено, преди образуване на изпълнителните производства, от издателите на съответните изпълнителни основания за възникналите вземания и че му е бил предоставен срок за доброволно изпълнение, в който задълженията не са били платени. По делото липсват доказателства както за връчване на съответния акт за установяване на вземането, така и за предоставен на жалбоподателя срок за доброволно плащане.

Не са налице надлежно заведени публични задължения на дружеството-жалбоподател по влезли в сила на НП, тъй като е задължение на административнонаказващия орган да предприеме съответните действия по изпълнение на наложените имуществени санкции с предприемане на законови действия по нейното събиране.

Съдът съобрази и издадените на жалбоподателя удостоверения по чл.87, ал.6 ДОПК, от които е видно, че към спорните дати е удостоверена липсата на публични задължения на дружеството. Действително сочените от ревизиращите задължения - по наказателни постановления и за съдебни такси, не са за данъци и осигуровки и се отразяват само при образувано изпълнително производство от публичните изпълнители в съответната ТД на НАП, но в случая не се установи, че преди този момент е било налице публично вземане, а

още по-малко подлежащо на принудително изпълнение такова. Цитираната разпоредба урежда издаването на удостоверение за наличие или липса на задължения. Систематичното й място предполага издаването на удостоверение въз основа на данните от данъчно-осигурителната сметка на лицето, сред които са постъпили плащания от лицето; сумите, постъпили в резултат от действия по принудително изпълнение; извършените прихващания и възстановявания на суми и основанието за това; данните от издадените ревизионни актове, актовете за прихващане и възстановяване, наказателните постановления и съдебните решения по тях (чл.87, ал.2, т.4, т.5, т.6 и т.8 ДОПК).

При издаване на удостоверението по чл.87, ал.6 ДОПК се ползват данните, налични в програмните продукти: ПП С. модел "Д." – данни за наличие на установени по вид и размер данъчни и осигурителни задължения и ПП за задължения към други вискатели – за наличие на образувано изпълнително дело, както и че посочената информация в удостоверението е актуално само към датата на неговото издаване.

В случай че задълженото лице погаси задължение си в законовия срок или в срока за доброволно изпълнение, особено на задължения на външни вискатели, както и в конкретния случай, публичният изпълнител като орган на НАП изобщо няма да получи информация за публични задължения, респ. тези задължения не подлежат на принудително изпълнение. За вземанията на външни вискатели това е единствената възможност НАП да получи информация, респ. задължените лица да имат достъп до нея.

Волята на законодателя е липсата на подлежащо на принудително изпълнение публично задължение да се установи към конкретен момент, тъй като съобразно него ще се прецени добросъвестността на жалбоподателя. В съответствие с основните принципи на законоустановеност на данъчните задължения и на правната сигурност следва да се приеме, че длъжникът узнава за наличието на такова задължение със съобщението по чл.221, ал.2 ДОПК.

Твърдението за наличие на такива задължения подлежи на доказване в процеса и тежестта за това е на ответника. Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото и по аргумент от нормата на чл.171, ал.4 от АПК тя е приложима когато на страната, носеща тежестта на доказване, са дадени указание че за факта не сочи доказателства. С разпоредителното заседание от 29.11.2021 г. Съдът указва на ответника, че носи доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания ревизионен акт, както и изпълнението на законите изисквания при издаването му; а в случай, че твърди извършване на данъчна измама от жалбоподателя, то негова е доказателствената тежест да установи това обстоятелство. По делото не бяха ангажирани доказателства във връзка с твърденията, обосновавали облагането по чл.204, ал.1, т.2 ЗКПО. След като страната не се справи с разписаната в закона и указана й от Съда доказателствена тежест, тя следва да понесе последиците от недоказването. Напротив, от приетите по делото доказателства се установи, че през ревизираните периоди дружеството не е имало публични задължения, подлежащи на принудително изпълнение.

Независимо че условието по чл.209, ал.1, т.2 ЗКПО за ползване на облекчение от задълженото лице, да е оправдано и да преследва легитимни цели, а именно правото да бъде предоставено само на изрядните данъкоплатци, очевидно е, че прилагането му не следва да прави прекомерно трудно или практически невъзможно самото право, в случаите на полагане на дължимата грижа от страна на данъчно задължените лица. Не може да се отрече правото на онези данъчно задължени лица, които при полагане на дължимата грижа, поради обективни обстоятелства, стоящи извън тяхната сфера на влияние, не са били в състояние да узнаят за възникването и в този смисъл да изпълнят доброволно, за да изключат правото на кредитора на принудителното му изпълнение, едно свое публично задължение в обхвата на чл.162, ал.2 ДОПК, като в същото време в разумен срок, за какъвто следва да се приеме 7-дневният срок за доброволно изпълнение по чл.221 ДОПК, са положили дължимата грижа и са

удовлетворили напълно публичното вземане.

По изложените съображения РА е незаконосъобразен в тази част и Съдът следва да отмени определените на жалбоподателя задължения за данък върху социалните разходи за 2014 г. в размер на 308 961,08 лв. и за 2015 г. - в размер на 269 870,45 лв.

Тъй като се отменят неправилно определените задължения за данък върху социалните разходи, следва да бъдат отменени и задълженията за лихви за 2014 г. в размер на 176 690,61 лв. и за 2015 г. в размер на 126 856,63 лв., които са с акцесорен характер и следват главното задължение.

II. Относно осигурителните вноски

1. За ДОО. Осигурителните вноски за фонд "Пенсии" са начислени върху стойността на предоставените ваучери на основание чл.6, ал.11 КСО. Тази норма (ред. ДВ, бр.106 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) предвижда, че върху средствата за социални разходи, давани постоянно или периодично пряко на осигурените лица в пари или в натура, се внасят осигурителни вноски в размера за фонд "Пенсии".

2. За ЗО. Осигурителните вноски са начислени върху стойността на предоставените ваучери на основание чл.40, ал.1, т.1 ЗЗО. Тази норма (ред. ДВ, бр.1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) предвижда, че здравно-осигурителната вноска на осигуреното лице се определя върху дохода, върху който се дължат вноски за ДОО, определен съгласно КСО.

3. За ДЗПО в УПФ и ППФ. Осигурителните вноски са начислени върху стойността на предоставените ваучери на основание чл.157, ал.6 КСО. Тази норма (ред. ДВ, бр.1 от 2002 г., предишна ал.5, бр.112 от 2004 г., изм., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) предвижда, че осигурителните вноски за ДЗПО се внасят върху доходите, за които се дължат осигурителни вноски за ДОО, с изключение на чл.9, ал.6 и 7 (времето, през което са полагани грижи за лице с определена чужда помощ; периодът на наборна или мирновременна алтернативна служба; времето, през което неработеща майка е гледала дете до 3-годишна възраст).

Съдът намира, че тези осигурителни вноски не са дължими от дружеството-жалбоподател, тъй като е налице изключението, предвидено в чл.2, ал.3 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски (ред. ДВ, бр.2 от 2010 г., в сила от 1.01.2010 г.). В цитираната норма е предвидено изключение, при което върху социалните разходи не се начисляват осигурителни вноски: такива не се изчисляват и внасят върху средствата, предоставени под формата на ваучери за храна на работници и служители, включително на лицата, работещи по договори за управление, при условията на чл.209, ал.1 ЗКПО. Още повече, след като по-горе се изясни, че не са налице условията за облагане с данък върху социалните разходи, следва на допълнително основание да се приемат за незаконосъобразни и определените осигурителни вноски

Съдът намира, че от РА не е видно какъв е конкретният начин на определяне размера на осигурителните вноски за всяко конкретно осигурено лице и задълженията не са индивидуализирани. Не е индивидуализиран размерът на социалния разход за всяко конкретно лице от състава на предприятието. Начисляването на осигурителни вноски изисква персонално определяне на осигурителния доход, тъй като титуляр на дохода са физически лица. Увеличаването на осигурителния им доход и начисления по-голям размер на осигуровки следва да намери отражение върху осигурителните права на лицата, като коригираният с РА осигурителен доход следва да бъде отразен по индивидуалните партии на всяко от тях. В противен случай срещу по-големия размер на начислените осигуровки не биха могли да бъдат ползвани полагащите се във връзка с тях осигурителни права. Съответно, начисляването на осигуровките с РА придобива единствено характер на санкция за ревизираното дружество, каквато не е целта на КСО и ЗЗО. От друга страна, в РА е посочен общ размер на задълженията за осигурителни вноски по години и месечен размер на задълженията по КСО и ЗЗО, от който общ размер не може да бъде установено как точно и дали същите са правилно изчислени. Това затруднява правото на защита срещу акта, води до немотивираност и необоснованост на задълженията и е основание за неговата отмяна.

В рекапитулация в тази част на спора подлежат на отмяна задълженията за:

1. вноски за ДОО в размер на 263 006,91 лв. за 2014 г. и в размер на 212 270,16 лв. за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г.
2. вноски за ЗО за 2014 г. в размер на 138 669,09 лв., и за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г. - в размер на 115 980,76 лв.
3. вноски за ДЗПО в УПФ за 2014 г. в размер на 68 557,06 лв., и за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г. - в размер на 59 783,92 лв.
4. ДЗПО в ППФ за 2014 г. в размер на 38 053,93 лв., и за периодите от м.януари до м.септември и м.декември 2015 г. - в размер на 31 315,31 лв.

Тъй като се отменят неправилно определените задължения за ДОО, ЗО и ДЗПО в У. е ППФ, следва да бъдат отменени и задълженията за лихви за ДДО в общ размер 283 641,74 лв., задълженията за лихви за ЗО в общ размер 151 844,15 лв., задълженията за лихви за ДЗПО в УПФ в общ размер 76 310,07 лв., задълженията за лихви за ДЗПО в ППФ в общ размер 41 360,94 лв., доколкото същите са с акцесорен характер и следват главното задължение.

Крайният извод на Съда е, че неоснователно на дружеството-жалбоподател са определени оспорените с РА задължения за данъци и осигурителни вноски, поради което актът следва да бъде отменен като незаконосъобразен по изложените по-горе съображения.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и следва да бъде уважена изцяло. Съгласно списъка на разноските (л.929) същите възлизат на 28 071,30 лв., от които 50 лв. внесена държавна такса, 2864,10 лв. заплатени депозити за ССЕ, 1 157 лв. заплатен депозит за СКТЕ и 24 000 лв. адвокатско възнаграждение, внесено по банков път, доказано с платежно нареждане от 28.05.2021 г. (л.930).

Така мотивиран и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22220620002602-091-001/21.10.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП ГДО-гр.С., потвърден с Решение № 713/05.05.2021 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, с който акт на "ЧЕЗ Разпределение България" АД (с настоящо наименование "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД) със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], Б. бизнес център, ЕИК по Булстат:[ЕИК], са установени задължения за внасяне в общ размер 2 363 172,81 лв. в т.ч. данък върху социалните разходи, предоставяни в натура, по Закона за корпоративното подоходно облагане, за 2014 г. и 2015 г. - в размер на 578 831,53 лв. и лихви от 303 547,24 лв.; вноски за Държавно обществено осигуряване за осигурители за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 475 277,07 лв. и лихви от 283 641,74 лв.; вноски за Здравно осигуряване за осигурители за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 254 649,85 лв. и лихви от 151 844,15 лв.; вноски за Универсален пенсионен фонд за осигурители за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 128 340,98 лв. и лихви от 76 310,07 лв.; вноски за Професионален пенсионен фонд за периодите от м.януари 2014 г. до м.септември 2015 г. и м.декември 2015 г. - в размер на 69 369,24 лв. и лихви от 41 360,94 лв.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, да заплати на "ЧЕЗ Разпределение България" АД (с настоящо наименование "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД) със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], Б. бизнес център, ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото в размер на 28 071,30 лв. (двадесет и осем хиляди и седемдесет и един лева и 30 ст./.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: